

จัดทำแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวควรเน้นให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารการท่องเที่ยว และให้ความสำคัญในทุกมิติของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ยังพบแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ และประเภทสิ่งก่อสร้างฯ ซึ่งอยู่ในลักษณะกระจายตัวที่ไม่มีทิศทางและมีระยะทางที่ใกล้กันในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว หากมีการวางแผนเพื่อจัดเส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและสร้างสถานที่ทางพักระหว่างแหล่งตลอดจนการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชุมชนในท้องถิ่นอีสานได้ที่เป็นจุดขายให้เป็นจุดรวมมากขึ้นจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เชาร์ “โรจน์แสงและเพิ่มอินเบ้า” ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างพบว่าพื้นที่ระดับท้องถิ่นในทุกจังหวัดของภาคอีสานตอนล่างส่วนใหญ่มีแนวทางการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นของตนเอง แต่การบริหารระดับท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่มีนโยบายและแผนงานการท่องเที่ยวที่เป็นจุดรวมมีเพียงบางท้องถิ่นเท่านั้นสามารถกำหนดกลยุทธ์ด้านการตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งควรได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อีกทั้งยังขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภค

4.3 ข้อเสนอแนะ

4.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ผลการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้จะสามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์ได้ดียิ่งขึ้นความมีการประเมินศักยภาพและจัดเป็นกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ปานกลาง หรือต่ำ และแบ่งแหล่งในแผนที่ เพื่อที่ผู้วางแผนจะทราบว่าแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มีศักยภาพอย่างไร กระจายตัวอย่างไร ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในขั้นตอนต่อไป

2) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์นี้จะให้สารสนเทศที่สมบูรณ์และถูกต้องแม่นยำ ได้มากยิ่งขึ้นหากได้รับความร่วมมือในการนำเสนอด้วยมูลจากหลายหน่วยงาน และมีการเชื่อมโยงกันในหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว เช่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล สำนักงานการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการแต่ละจังหวัด เป็นต้น

3) แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้มีแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 4 ประเภทในแต่ละจังหวัดที่หลากหลายทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่พัฒนาแล้ว แหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเดิมท่อง และสถานที่ที่ยังไม่ได้มีการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่สามารถพัฒนาไปสู่ตลาดอุตสาหกรรม

การท่องเที่ยวได้เพราะมีจุดเด่นในด้านพื้นที่ที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และการมีศิลปวัฒนธรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น ซึ่งจะถือเป็นจุดขายที่น่าสนใจ

4) การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ หรือทั้งภาคอีสานยังขาดการเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด หากมีการนำมาเชื่อมโยงกันแต่ละจังหวัดให้เห็นเป็นภาพรวมในแต่ละภูมิภาค แล้วจัดเส้นทางการท่องเที่ยวจะช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์นี้จะสามารถผลิตสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

4.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปฏิบัติ

1) การนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เข้ามาช่วยเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการยังเป็นสิ่งที่ใหม่บางครั้งผู้เขียนขาดทักษะในการใช้งาน

2) การแสดงข้อมูลคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวถือว่าเป็นประโยชน์ทั้งสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเมื่อพิจารณาจากแผนที่ โดยข้อมูลที่นำเสนอหากมีการปรับปรุงให้ทันสมัยจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างมาก และเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารที่สามารถนำข้อมูลเหล่านี้ท่องเที่ยวมาเพื่อจัดศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งได้

4.4 บทสรุป

ในบทที่ 4 นี้ได้นำเสนอผลการศึกษา อย่างรายผล และข้อเสนอแนะจากโครงการวิจัย โดยผลของการศึกษาได้นำเสนอเกี่ยวกับการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยจะมีผลการศึกษาตามขั้นตอน คือ ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ผลการออกแบบฐานข้อมูล ผลการจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ และตำแหน่งและการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ในส่วนของการวิเคราะห์แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ นั้นมีการวิเคราะห์ใน 5 ลักษณะ คือ 1) การกระจายตัวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว 2) การกระจายตัวตามปีที่พับและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว 3) การกระจายตัวตามประเภทและปีที่พับและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว 4) การกระจายตัวตามระยะทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว 5) การกระจายตัวตามเส้นทางคมนาคม และการหาอยุทธาศาสตร์เพื่อสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานได้เพื่อเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

บทที่ 5

บทสรุป

ในการจัดทำโครงการวิจัยการศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ มีการสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้คือ

- 5.1 หลักการและเหตุผล
- 5.2 วัตถุประสงค์การวิจัย
- 5.3 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 5.4 วิธีการในการดำเนินการวิจัย
- 5.5 เครื่องมือในการดำเนินงาน
- 5.6 ผลการวิจัย
- 5.7 อภิปรายผล
- 5.8 ข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
- 5.9 บทสรุป

5.1 หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์ที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีแนวโน้มในการเพิ่มบทบาทและความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยขึ้นเรื่อยๆ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนพัฒนา การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น ด้านการบริการ ด้านการอำนวยความสะดวก และความพร้อมของระบบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน ในกลุ่มจังหวัดอีสานได้มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์โบราณสถานโบราณวัตถุ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งก่อสร้างต่างๆ หลายแห่งซึ่งยังขาดการวางแผนในการพัฒนา การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปวางแผนจัดการรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น จึงถือว่ามีความสำคัญ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) เป็นซอฟต์แวร์ที่มีคุณสมบัติที่สามารถจัดเก็บ แก้ไขเปลี่ยนแปลง และแสดงสารสนเทศของสิ่งที่มีพิกัดตำแหน่งบนผิวโลก จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการแสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัย ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

5.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 5.2.1 เพื่อศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
- 5.2.2 เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
- 5.2.3 เพื่อหาอุปสรรคที่พึงพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้เพื่อเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

5.3 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณบุรีจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยโดยสรุป ดังนี้

5.3.1 ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS)

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เป็นกระบวนการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลในเชิงพื้นที่ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้กำหนดข้อมูลและสารสนเทศที่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งในเชิงพื้นที่ ข้อมูลและแผนที่ในGISเป็นสารสนเทศที่อยู่ในรูปของตาราง ข้อมูล และ ฐานข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับข้อมูลเชิงพื้นที่ อีกทั้งยังมีชุดของเครื่องมือที่มีความสามารถในการเก็บรวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและการค้นคืนข้อมูล เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และการแสดงผลข้อมูลเชิงพื้นที่ให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน ข้อมูลเหล่านี้เมื่อปรากฏบนแผนที่จะทำให้สามารถแปลงและสื่อความหมายนำไปใช้งานได้ง่าย ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์จะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ การนำเข้าข้อมูล การจัดการข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และ การแสดงผลข้อมูลเชิงพื้นที่ สำหรับผู้ใช้งานระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานต่าง ๆ ได้หลากหลายทำให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำและมีคุณภาพ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สามารถใช้ในการวางแผนและจัดการในเชิงยุทธศาสตร์ ที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่ 1) การวางแผนและจัดการในเชิงยุทธศาสตร์ 2) การวางแผนและจัดการในเชิงยุทธศาสตร์

- เพื่อจัดการกับข้อมูลเชิงพื้นที่ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่มีความสามารถอยอดเยี่ยมในการจัดการกับข้อมูลเชิงพื้นที่ ข้อมูลในระบบจะอยู่ในรูปแบบเชิงเลข(Digital format) ตารางสถิติหรือรูปแบบอื่น ๆ ข้อมูลจำนวนมากเหล่านี้ยังสามารถแก้ไขและค้นคืนได้ในเวลารวดเร็ว และสามารถนำข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้รับมาใช้ในการวางแผนและจัดการในเชิงยุทธศาสตร์ได้

2) เพื่อวิเคราะห์และใช้ผลการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในการปฏิบัติการ หรือลงทะเบียนการปฏิบัติการใด ๆ ผลของการวิเคราะห์จากระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจอย่างถูกต้องจะประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ คือ ชุดข้อมูล การจัดการข้อมูล

5.3.2 ทรัพยากรท่องเที่ยว

ทรัพยากรท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยวถือเป็นสินค้าหลักที่ทำรายได้ให้แก่ ประเทศในปีนี้ ๆ เป็นจำนวนมาก การพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ทรัพยากรท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงสถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม และวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น และสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้มีผู้ให้ความหมายและได้แบ่งประเภทของกราฟท่องเที่ยวไว้หลายบุคคล งานวิจัยนี้ขอแบ่งประเภทของแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะทางกายภาพของพื้นที่และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่าพิเศษบนพื้นโลกเท่านั้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติโดยอาจจะมีการปรับปรุงเพื่อความสะดวกในการเข้าถึง และให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ เช่น อุทยานแห่งชาติ น้ำตก แม่น้ำ เป็นต้น

2) แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณคดี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะ ซึ่งแบ่งย่อยเป็น 2 ประเภท คือ โบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑ์ และศาสนสถาน ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์ อนุสาวรีย์ ปราสาท วัด แหล่งโบราณคดี เป็นต้น

3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเภทนี้ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม และชนบทรวมเนื่องประเพณีที่มีเอกลักษณ์ และถ่ายทอดกันมาจากการศิลปะ หรือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำเนินชีวิตของมนุษย์ ได้แก่ สถานที่ที่เป็นชุมชนมีวัฒนธรรมความเป็นอยู่ เป็นต้น

4) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสิ่งก่อสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ศูนย์กิจกรรมทางการศึกษา สวนสัตว์ สวนสนุกต่าง ๆ สวนสาธารณะ เป็นต้น

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมจึงมักจะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสาน ได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวให้มีจำนวนของนักท่องเที่ยวที่สูงมากขึ้นทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชนจะ

ต้องช่วยกันพัฒนา ปรับปรุงและดูแลองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว ในงานวิจัยนี้ขอนำเสนอ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 3 สิ่ง คือ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ภาพ ลักษณะทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ได้แก่ การมีโทรศัพท์สาธารณะในบริเวณ แหล่งท่องเที่ยว ที่พักแรมในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร สถานที่จำหน่ายของที่ระลึก ศูนย์บริการข้อมูล/ข่าวสารนักท่องเที่ยว เป็นต้น และเส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ระยะทางโดยประมาณจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว วิธีการเดินทางถึงแหล่งท่องเที่ยว การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น เป็นต้น ซึ่งจะนำเสนอในลักษณะของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อแสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวที่มีใกล้จังหวัดอีสาน ได้อีกทั้งยังเป็นระบบสนับสนุนการตัดสินใจสำหรับนักท่องเที่ยวและบุคคลทั่วไปในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวบ้างแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ หรือสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำข้อมูลเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

5.3.3 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภูมิภาคที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ คือ มีพื้นที่คิดเป็น 1 ใน 3 ของประเทศไทย และเป็นภูมิภาคที่มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง มีสภาพภูมิอากาศที่แห้งแล้ง ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมวัฒนธรรม และประเพณีที่สืบทอดกันมา ลักษณะท่องเที่ยวนี้มีลักษณะเด่นสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้ไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความได้เปรียบในเรื่องของความหลากหลายของประเภทแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ อันได้แก่ ภูเขา อุทยานแห่งชาติ แม่น้ำ น้ำตก เป็นต้น และแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ และโบราณสถาน ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์ วัด โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ ปราสาท เป็นต้น และแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม ได้แก่ งานประเพณี สินค้าพื้นเมือง ศูนย์วัฒนธรรม เป็นต้น

กลุ่มจังหวัดอีสานใต้ เป็นส่วนหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ครอบคลุมพื้นที่ใน 6 จังหวัด คือ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี และชัยภูมิ ซึ่งทุกจังหวัดจะมีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มากมาย

5.3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการทำงานวิจัยในเรื่อง ภาควิจัย โครงสร้างของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดทำงานวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดได้

5.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้คือ

5.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) การศึกษา และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เว็บไซต์ เอกสารที่เกี่ยวข้อง กับการวิจัยเพื่อนำมานิยามและจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยว โดยยึดหลักทางกายภาพและแหล่งท่องเที่ยวที่มีพิกัดบนพื้นโลก ซึ่งไม่ว่าจะแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นกิจกรรมการล่าสัตว์ เทศกาลต่าง ๆ
- 2) กำหนดข้อมูลคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงลักษณะสำคัญ ของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยว (3As)
- 3) สรุปข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่นำเสนอและเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเป็นข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวในการประกอบการตัดสินใจท่องเที่ยว ซึ่ง จะนำมาจัดทำฐานข้อมูล มีดังนี้
 - ชื่อแหล่งท่องเที่ยว
 - ที่ตั้ง (ตำบล อำเภอ จังหวัด)
 - ประเภทแหล่งท่องเที่ยว
 - ปีที่พับแหล่งท่องเที่ยว
 - ลักษณะที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยว
 - ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว
 - กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว
 - ระยะทางโดยประมาณจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว
 - วิธีการเดินทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว
 - ระยะเวลาโดยประมาณในการเดินทาง
 - การมีสถานที่อำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว คือ ที่พัก ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก OTOP ศูนย์บริการข้อมูล/ข่าวสารนักท่องเที่ยว

- ภาพสถานที่ท่องเที่ยว
- 4) เก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแต่ละประเภท ที่ตั้ง เส้นทางคมนาคม ในการเก็บข้อมูลจะแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท
- ข้อมูลเชิงพื้นที่ เก็บตำแหน่งของข้อมูลเชิงพื้นที่โดยใช้เทคโนโลยีการหาตำแหน่งบนพื้นโลกจากดาวเทียม (Global Positioning System : GPS) โดยเก็บให้อยู่ในระบบพิกัด UTM (Universal Transverse Mercator) โซน 48
 - ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจ

5.4.2 การจัดทำฐานข้อมูล

การจัดทำฐานข้อมูลเมื่อได้ข้อมูลจากขั้นตอนการเก็บข้อมูลโดยจะทำการออกแบบและจัดทำฐานข้อมูลโดยใช้โครงสร้างฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database Model) ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ทำโดยการอ้างอิงกับแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1 : 50,000 ของกรมแผนที่ทหาร ร่วมกับการใช้ GPS และนำเข้าข้อมูลทั้งเชิงพื้นที่และเชิงคุณลักษณะ

5.4.3 การจัดทำซอฟต์แวร์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

โดยใช้ซอฟต์แวร์ ArcView 3.2a Microsoft Access และ Microsoft Visual Basic 6.0

5.4.4 การนำเสนอและสรุปผล

GIS ที่ได้จะนำเสนอสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยว ในลักษณะของเมนูการเรียกค้นข้อมูลทางภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยนำเสนอทั้งแผนที่ รูปภาพ และข้อมูลคุณลักษณะให้ผู้ใช้สามารถเรียกดูได้เป็นการลดเวลาที่ต้องเสียไปในการค้นหาข้อมูลทั้งเชิงคุณลักษณะและข้อมูลเชิงพื้นที่ ในส่วนของการกระจายตัวจะแสดงลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว ออกเป็น 4 ลักษณะ คือ การกระจายตัวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามช่วงเวลาที่ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามประเภทและช่วงเวลาที่ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว และการกระจายตัวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว จากนั้นจะทำการวิเคราะห์แนวโน้มของการกระจายตัวดังกล่าวตามลักษณะของการกระจายตัว

5.5 เครื่องมือในการดำเนินงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยเพื่อตอบคำถามวิจัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ดังนี้คือ

- 1) เอกสารงานวิจัย และเว็บไซต์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้ประกอบกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แผ่นพับประชาสัมพันธ์ของจังหวัด
- 2) แบบสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ
- 3) GPS เครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงพื้นที่
- 4) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ที่แสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ที่แสดงลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว
- 5) แผนที่แสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวโดยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ที่สร้างเนื่องจากการวิเคราะห์แนวโน้มของการกระจายตัวออกเป็น 4 ลักษณะตามลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว คือ การกระจายตัวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามช่วงเวลาที่ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามประเภทและช่วงเวลาที่ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว และการกระจายตัวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว และ วิเคราะห์แนวโน้มทิศทางการกระจายตัวต่อไปในอนาคต
- 6) การจัดเวลาที่ประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ถึงแนวโน้มของการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในรายจังหวัดและภาพรวมในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ เพื่อหาข้อเสนอแนะเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ให้มีประสิทธิภาพ

5.6 ผลการวิจัย

จากขั้นตอนการทำงานดังกล่าวทำให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้คือ

- 1) การนิยามและจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวโดยยึดหลักแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่าพิเศษบนพื้นโลก ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ ประเภทธรรมชาติ จำนวน 100 แห่ง ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณคดี จำนวน 120 แห่ง ประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเภท จำนวน 24 แห่ง และประเภทสิ่งก่อสร้างที่มีนุชย์สร้างขึ้น จำนวน 24 แห่ง
- 2) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่โดยการแบ่งเป็นชั้นข้อมูลของแผนที่ (Layer) เป็น 8 ชั้นข้อมูลดังนี้ (1) เขตการ

ปกครองในระดับอำเภอและจังหวัด (2) แหล่งท่องเที่ยวประเพณีรวมชาติ (3) แหล่งท่องเที่ยวประเพณีประวัติศาสตร์โบราณสถาน โบราณวัตถุ (4) แหล่งท่องเที่ยวประเพณีศิลปวัฒนธรรมและประเพณี (5) แหล่งท่องเที่ยวประเพณีสิ่งก่อสร้างที่มีนุชร์ย์สร้างขึ้น (6) เส้นทางรถไฟ (7) ถนนและที่ว่าการอำเภอ และมีพื้นที่ชั้นในการแสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวใน 4 ลักษณะคือ การกระจายตัวตามประเพณีของแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามช่วงเวลาที่คันபบแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามประเพณีและช่วงเวลาที่คันபบแหล่งท่องเที่ยว และการกระจายตัวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ชั้นที่นิยมใช้ในการทำงาน คือ คันนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด คันนาแหล่งท่องเที่ยวแยกตามจังหวัด แสดงชื่อแหล่งท่องเที่ยว และการซ่อนชื่อแหล่งท่องเที่ยว

3) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ ชื่อแหล่งท่องเที่ยว ประเพณีแหล่งท่องเที่ยว ที่ตั้ง ระยะทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว เวลาในการเดินทางโดยประมาณ ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว จุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว วิธีการเดินทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว และรูปภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยนำเสนอเป็นหน้าต่างแสดงข้อมูลเมื่อคลิกเลือกจากตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยว

4) ลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มี 4 ลักษณะ คือ

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเพณีของแหล่งท่องเที่ยวพบว่า ในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวประเพณีประวัติศาสตร์จำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ประเพณีรวมชาติ ประเพณีศิลปวัฒนธรรม และประเพณีสิ่งก่อสร้างฯ จังหวัดที่พบแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ นครราชสีมา อุบลราชธานี ชัยภูมิ ศรีสะเกษ สุรินทร์และบุรีรัมย์ ลักษณะการกระจายตัวไม่มีทิศทางที่แน่นอน

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามปีที่พบและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ อดีต – พ.ศ. 2500 ช่วงพ.ศ. 2501 – พ.ศ. 2525 และช่วงพ.ศ. 2526 – พ.ศ. 2550 พบว่า ช่วงที่มีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ช่วงพ.ศ. 2526 – พ.ศ. 2550 จำนวน 119 แห่ง ช่วงอดีต – พ.ศ. 2500 พบจำนวนแหล่งท่องเที่ยวรองลงมาคือ 88 แห่ง ช่วงพ.ศ. 2501 – พ.ศ. 2525 จำนวน 60 แห่ง โดยในทุกช่วงลักษณะการกระจายจะไม่มีทิศทางที่แน่นอนกระจายตัวอยู่ทั่วไปในพื้นที่

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเพณีของแหล่งท่องเที่ยวกับปีที่พบและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ช่วงอดีต – พ.ศ. 2500 มีการพบแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 88 แห่ง

เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯ มากที่สุด รองลงมาคือประเภทธรรมชาติและประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ ไม่มีการสร้างแหล่งท่องเที่ยวประเภทสิ่งก่อสร้างฯ ในช่วงนี้ จังหวัดที่พบแหล่งท่องเที่ยวหนาแน่นที่สุดคือ นครราชสีมา ช่วงพ.ศ. 2501 – พ.ศ. 2525 มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 60 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทประวัติศาสตร์ฯ ประเภทสิ่งก่อสร้างฯ และประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ นครราชสีมา ช่วงพ.ศ. 2526 – พ.ศ. 2550 เป็นช่วงที่มีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดคือ 119 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ ประเภทสิ่งก่อสร้างฯ และประเภทประวัติศาสตร์ จังหวัดที่พบร่องรอยท่องเที่ยวหนาแน่นที่สุดคือ อุบลราชธานี

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยแบ่งช่วงของระยะทางออกเป็น 6 ช่วง คือ ระยะทาง 0 – 10 กม. ระยะทาง 11 – 30 กม. ระยะทาง 31-50 กม. ระยะทาง 51-70 กม. ระยะทาง 71-90 กม. และระยะทางมากกว่า 90 กม. พบร่องรอยที่พบร่องรอยท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ระยะทางมากกว่า 90 กม. จำนวน 77 แห่ง จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ อุบลราชธานี ระยะทางที่พบร่องรอยมากคือ 0-10 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ อุบลราชธานี ระยะทาง 51-70 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ นครราชสีมา ระยะทาง 31-50 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ นครราชสีมา ระยะทาง 11-30 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ นครราชสีมา และระยะทางที่พบร่องรอยท่องเที่ยวน้อยที่สุดคือ 71-90 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ ชัยภูมิ

5) แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มี 4 ลักษณะตามลักษณะการกระจายตัว คือ

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว พบร่องรอยที่พบร่องรอยที่สุด ปัจจุบันกลุ่มจังหวัดอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯกระจายตัวอยู่หนาแน่นมากที่สุด ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นคือ ประเภทธรรมชาติ ประเภทศิลปวัฒนธรรม และประเภทสิ่งก่อสร้างฯ

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามปีที่พบร่องรอย แนวโน้มที่พบร่องรอยท่องเที่ยว พบร่องรอยที่พบร่องรอยที่สุด ปัจจุบันกลุ่มจังหวัดอีสานใต้มีจำนวนมากขึ้น

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว กับปีที่พบร่องรอย แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว กับปีที่พบร่องรอยที่สุด ปัจจุบันกลุ่มจังหวัดอีสานใต้มีจำนวนมากขึ้น

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ระยะทาง 0 -50 กม. จะมีความหนาแน่นของแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นโดยเน้นที่แหล่งท่องเที่ยวประเภทสิ่งก่อสร้างฯ และประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ

6) แนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัด การการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ พบว่า กลุ่มจังหวัดอีสานใต้พบแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯ จำนวนมากที่สุด ควรได้รับการส่งเสริม พัฒนา และปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นและควรมีการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ยังพบแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ และประเภทสิ่งก่อสร้างฯ ซึ่งอยู่ในลักษณะกระจายตัวที่ไม่ทิศทางและมีระยะทางที่ใกลกันในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว หากมีการวางแผนเพื่อจัดเส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและสร้างสถานที่แวดล้อมห่วงแหล่งตลอดจนการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชุมชนในท้องถิ่นอีสานใต้ที่เป็นจุดขายให้เป็นจุดรวมมากขึ้นจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ให้ดียิ่งขึ้น

5.7 อภิปรายผล

5.7.1 คำถามการวิจัยข้อที่ 1 การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มีลักษณะอย่างไร

จากการวิจัยที่ตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 นั้น คือ

1) การนิยามและจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้โดยยึดหลักแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่าพิเศษพื้นโลก โดยไม่วรรณถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นประเภทนี้ การละเล่น เทศกาลต่าง ๆ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ ประเภทธรรมชาติ จำนวน 100 แห่ง ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณคดี จำนวน 120 แห่ง ประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเภทน้ำ จำนวน 24 แห่ง และประเภทสิ่งก่อสร้างที่มีนุชย์สร้างขึ้น จำนวน 24 แห่ง โดยข้อมูลดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงได้ และมีการระบุเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดย ททท. ซึ่งในความเป็นจริงอาจมีจำนวนที่มากกว่าในงานวิจัยแต่ด้วยเหตุในการศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยว ยังมีหลักฐานน้อย และยังขาดการประชาสัมพันธ์หรือการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึงจึงได้ข้อมูลดังที่ปรากฏ

2) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่โดยการแบ่งเป็นชั้นข้อมูลของแผนที่(Layer) เป็น 8 ชั้นข้อมูล และมีพังก์ชันในการแสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวใน 4 ลักษณะ นอกจากนี้ยังมีพังก์ชันช่วย

ในการทำงาน คือ ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวแยกตามจังหวัด แสดงชื่อแหล่งท่องเที่ยว และการซ่อนชื่อแหล่งท่องเที่ยว เป็นระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ที่จัดว่ามีความสอดคล้อง การแสดงผลข้อมูลแผนที่และข้อมูลเชิงคุณลักษณะทำให้เห็นได้ทั้งตำแหน่งและรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยว การจัดการข้อมูลทำได้รวดเร็วเพียงการปรับเปลี่ยนข้อมูลในฐานข้อมูล ซอฟต์แวร์จะแสดงลักษณะของกรุงเทพฯ ที่เป็นไปตามข้อมูล แต่บางครั้งอาจแสดงให้เห็นได้ไม่หมด เพราะมีการซ่อนทับของพื้นที่ต้องมีการขยายอัตราส่วนของแผนที่ เครื่องมือในการใช้งานต่าง ๆ และชั้นข้อมูลนี้ให้เลือกแสดงผลได้หลายลักษณะตามความต้องการสารสนเทศในการตัดสินใจของผู้บริหาร ดังมีงานวิจัยของสุพรวนี อะโลธร และคณะ ได้จัดทำกรุงเทพฯภูมิศาสตร์ การท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรี ที่เป็นกรุงเทพฯแบบบูรณาการซึ่งจะช่วยลดปัญหาความซ้ำซ้อนของงานวิจัย และเป็นการเรื่องมายความสัมพันธ์ของหน่วยกรุงเทพฯ ในเรื่อง ภูมิศาสตร์ภายนอก ภูมิศาสตร์สันฐาน การท่องเที่ยวและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เข้าด้วยกันซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงสถานที่ท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ภายนอกและภูมิศาสตร์สันฐานของจังหวัดราชบุรี เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ อรรถสิทธิ์ อินทร์พิบูลย์ เรื่อง ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แบบได้ตอบสำหรับการท่องเที่ยว กรณีศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี จักรกฤษ เตชะ เรื่อง การพัฒนาไฮโลเอนต์-เชิร์ฟเวอร์ จี ไอ เอส วิวเวอร์สำหรับแบบจำลองระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ และงานวิจัยของกัลย์ สายวิจิต ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับแนะนำนักท่องเที่ยวด้วยคอมพิวเตอร์ ล้วนแล้วแต่สร้างขึ้นมาเพื่อนำเสนอระบบสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่โดยการประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เข้ามาช่วยให้การนำเสนอด้านสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สามารถนำเสนอด้วยข้อมูลเชิงคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่สำคัญโดยคำนึงถึงลักษณะสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยว (3As) คือ ชื่อแหล่งท่องเที่ยว ประเภทแหล่งท่องเที่ยว ที่ตั้ง ระยะทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว เวลาในการเดินทางโดยประมาณ ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว จุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว วิธีการเดินทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว และรูปภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยนำเสนอเป็นหน้าต่างแสดงข้อมูลเมื่อคลิกเลือกจากตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งข้อมูลคุณลักษณะดังกล่าวถือได้ว่ามีความสำคัญในการเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวและเป็นประโยชน์ในการใช้งานแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

งานวิจัยของอาณัติ จักรแก้วที่ได้วิจัยเรื่อง ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการจัดการฐานข้อมูล ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดปะจุบคีรีขันธ์

4) ในงานวิจัยนี้ได้นำเสนอลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ เป็น 4 ลักษณะ คือ (1) การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว (2) การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามปีที่พับและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว (3) การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวกับปีที่พับและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว และ(4) การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยวนั้นเนื่องจากลักษณะดังกล่าวจะสามารถแสดงให้เห็นถึงลักษณะการกระจายตัวในรูปแบบต่าง ๆ ได้ครบถ้วนทิศทางในการจะทำไปในคราวนี้แน่นอนการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวได้

5) การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ กับปีที่พับและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจะมีการพับและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น หากมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง

5.7.2 คำถามการวิจัยข้อที่ 2 แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ความมีทิศทางไปในทางใด

จากผลที่ได้แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มีการกระจายตัวอยู่ในบริเวณกว้างเนื่องจากพื้นที่มากซึ่งทำให้เป็นข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว การบริการการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุปสรรคในการรักษาตลาดการท่องเที่ยวเดิมและการขยายตลาดการท่องเที่ยวใหม่ของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ระบบสารสนเทศที่จะสามารถช่วยให้ผู้บริหารได้เห็นมุมมองในภาพรวมในการนำมาร่างแผนพัฒนาและกำหนดนโยบายของผู้บริหารได้

5.7.3 คำถามการวิจัยข้อที่ 3 ยุทธศาสตร์พัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้เป็นอย่างไร

กลุ่มจังหวัดอีสานใต้พับแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรมฯ จำนวนมากที่สุด ควรได้รับการลงเสริม พัฒนา และปรับปรุงให้ดีขึ้นและควรมีการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ในกระบวนการแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดควรให้ทุกหน่วยงานที่มีส่วนร่วมทั้งในระดับท้องถิ่นและส่วนกลางเพื่อความเป็นเอกภาพและมีการเชื่อมโยงที่ชัดเจน ดังงานวิจัยของเสรี วงศ์เพจิตรและคณะ ได้ทำการศึกษาวิจัยโครงสร้างของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ซึ่งพบปัญหาและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวควรเน้นให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้า

มาเมื่อส่วนร่วมในการบริหารการท่องเที่ยว และให้ความสำคัญในทุกมิติของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ยังพบแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ และประเภทสิ่งก่อสร้างฯ ซึ่งอยู่ในลักษณะกระจายตัวที่ไม่มีทิศทางและมีระยะทางที่ใกล้กันในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว หากมีการวางแผนเพื่อจัดเส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและสร้างสถานที่ทางพักระหว่างแหล่งตลอดจนการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชุมชนในท้องถิ่นอีสานได้ที่เป็นจุดขายให้เป็นจุดรวมมากขึ้นจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เชาว์ ใจจนแสงและเพิ่มอินเดีย ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างพบว่าพื้นที่ระดับท้องถิ่นในทุกจังหวัดของภาคอีสานตอนล่างส่วนใหญ่มีแนวทางการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นของตนเอง แต่การบริหารระดับท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่มีนโยบายและแผนงานการท่องเที่ยวที่เป็นจุดรวมมีเพียงบางท้องถิ่นเท่านั้นสามารถกำหนดกลยุทธ์ด้านการตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งควรได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และยังขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสาธารณูปโภค

5.8 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยนี้มีการเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดในกลุ่มจังหวัดอีสานได้ที่สามารถเพิ่ม ลบ แก้ไข ข้อมูลได้โดยสะดวก ผลของการวิจัยเพื่อเป็นการนำเสนอการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้และการวิเคราะห์แนวโน้มของการกระจายตัวแต่ได้นำเสนอแนวโน้มของการกระจายตัวใน 5 แนวทาง ซึ่งหากมีการวิจัยในครั้งต่อไปสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการสร้างสารสนเทศประกอบการตัดสินใจในระดับต่อไปได้

5.2 บทสรุป

บทนี้เป็นการนำเสนอบทสรุปของโครงการวิจัย ซึ่งจะมีการนำเสนอทั้งในส่วนของ หลักการและเหตุผลของการทำงานวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการทำงานวิจัยครั้งนี้ วิธีการในการดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงาน ผลการวิจัย การอภิปรายผล ตลอดจนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- กัลย์ สายวิจิตร. (2532). การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับแนะนำักท่องเที่ยวด้วยคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภิสัมภารมคอมพิวเตอร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรกฤษ เตโข. (2545). การพัฒนาไซลอนเตอร์-เชิร์ฟเวอร์จี ไอ เอส วิวเวอร์สำหรับแบบจำลองระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชิดจันทร์ หังสสูต. (2535). หลักและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เชาว์ ใจจันทร์ ใจจันทร์. (2546). การพัฒนาตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของประเทศไทย. รายงานการวิจัย ทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- ดวงพร พลายศรีสวัสดิ์. (2543). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการบริหารงานด้านการประกันอัคคีภัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ : บริษัท เพรสแอนด์ดีไซน์จำกัด.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : บริษัท เพรสแอนด์ดีไซน์จำกัด.
- เพ็ญศรี เจริญวนิชและคณะ. (2543). การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในอีสานใต้ คือ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ศรีนทร์ ศรีสะแก และอุบลราชธานี. รายงานการวิจัย ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุพดี เศตพรรณ. (2543). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย. ปทุมธานี : สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วรรณฯ วงศ์วนิช. (2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัลยา ศรีสังงาม. (2541). การวิเคราะห์รูปแบบการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลหัวทิbin ในปี พ.ศ. 2529 และปี พ.ศ. 2539. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรเดช จันทร์ศร และสมบัติ อุ่นเมือง . (2545). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการบริหารภาครัฐ ศรีสอด ตั้งประเสริฐ . (2537). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการประเมินค่าทรัพยากรที่ดิน.

กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น . (2540). โครงการศึกษาเพื่อทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคอีสาน.

สาขาวิชาบริหารการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช . (2545). เอกสารการสอนชุดวิชา ทรัพยากรการท่องเที่ยวของไทย. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุพิร ลิ่มไทยและคณะ . (2544). พัฒนาองค์ความรู้ทางการท่องเที่ยว. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพชร จิราจรุณ . (2544). เรียนรู้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้วย PC ARCVIEW.

สุวรรณี ชัยเดชและคณะ . (2547). การวิเคราะห์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรี. รายงาน การวิจัย ได้รับทุนสนับสนุนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและภูมิสารสนเทศ (องค์กรมหาชน). สารสนเทศภูมิศาสตร์. กระทรวงศึกษาธิการ.

สรวคิจ กลินดาว . (2542). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์: หลักการเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อราถสิทธิ์ อินทร์พิบูลย์ . (2537). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แบบโต้ตอบสำหรับการท่องเที่ยว : กรณีศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อานันติ จักรแก้ว . (2545). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการจัดการฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต ภาควิชา

ภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทัย สุขสิงห์ . (2547). การจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์(Gis) ด้วยโปรแกรม ArcView 3.2a – 3.3. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย . (2005) ข้อมูลท่องเที่ยว 76 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

Available : <http://www.tat.or.th/region.asp?id=3> . 2006, June 20.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 2. ข้อมูลท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

Available : <http://www.tatubon.org/index.php> . 2006, July 15.

ไทยคำบล. ข้อมูลพิเศษจัดทำสำหรับจังหวัดนครราชสีมา.

Available : www.thaitambon.com/Provinces/NakhonRatchasima.htm. 2006, July 25.

จังหวัดนครราชสีมา. ข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมา.

Available : <http://www.nakhonratchasima.go.th/>. 2006, July 26.

จังหวัดสุรินทร์. (1999-2005). ท่องเที่ยวทั่วไทย จ.สุรินทร์.

Available : http://www.tourthai.com/province/surin/index_t.shtml. 2006, July 26.

จังหวัดบุรีรัมย์. ข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์.

Available : <http://www.buriram.go.th/> . 2006, July 27.

โครงการสถานสมพันธ์ฯเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน. กลยุทธ์การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.

Available : <http://www.stou.ac.th/tourism/Acheive/April/Topic1.htm> 2007, May 12.

โครงการสถานสมพันธ์ฯเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว.

Available : <http://www.stou.ac.th/tourism/Acheive/April/Topic1.htm> 2007, May 12.

ฐานข้อมูลข้อมูลรายงานการวิจัยสภาพัที่บึงกีรติฯเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. โครงสร้างของ
อุดสาหกรรมท่องเที่ยวไทย.

Available : <http://www2.nesac.go.th/document/images06/06100014c.doc> 2007 ,

June 25.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
บทความ
การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

A Distributional Study of Tourism Source in the Group of
The Lower Northeastern Part of Thailand
by Geographic Information System

วิไลรัตน์ ยาท่องไชย
ชุศักดิ์ ยาท่องไชย
พวงเพชร ราชประโคน
มหาวิทยาลัยราชภัฏริมาย

Wilairat Yathongchai
Chusak Yathongchai
Phuongpech Rachprakhon
Buriram Rajabhat University

บทคัดย่อ

การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ และเพื่อหาอุปสรรคที่ป้องกันเพื่อเตรียมสร้างความเข้มแข็ง การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มีการดำเนินการวิจัย คือ 1) การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อการนิยามจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยว เก็บข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อมูลเชิงคุณลักษณะ 2) จัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้โครงสร้างฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์(Relational Database Model) 3) จัดทำซอฟต์แวร์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ 4) การนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ 1)แบบสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลคุณลักษณะ 2)เทคโนโลยีการหาตำแหน่งบนพื้นโลกจากดาวเทียม(GPS)เพื่อเก็บตำแหน่งข้อมูลเชิงพื้นที่ 3)ซอฟต์แวร์ ArcView 3.2a Microsoft Access Microsoft Visual Basic 6.0 สำหรับพัฒนาระบบสารสนเทศ

ภูมิศาสตร์ 4)ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้เพื่อแสดงและวิเคราะห์แนวโน้มการกระจายตัว และ 5) การจัดประชุมตัวแทนการท่องเที่ยวทั้ง 6 จังหวัด เพื่อหาแนวทางในการบริหารจัดการและวางแผนการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ทำให้ได้ผลของการวิจัย ดังนี้

1) การนิยามและจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวโดยยึดหลักแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่าพิเศษบนพื้นโลก ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ ประเภทธรรมชาติ จำนวน 100 แห่ง ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณคดี จำนวน 120 แห่ง ประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จำนวน 24 แห่ง และประเภทสิ่งก่อสร้างที่มีนุชน์สร้างขึ้น จำนวน 23 แห่ง

2) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่โดยการแบ่งเป็นชั้นข้อมูลของแผนที่ (Layer) เป็น 8 ชั้นข้อมูลดังนี้ ดังนี้ (1) เขตการปกครองในระดับอำเภอและจังหวัด (2) แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ (3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ (4) แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณี (5) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสิ่งก่อสร้างที่มีนุชน์สร้างขึ้น (6) เส้นทางรถไฟ (7) ถนน (8) ที่ว่าการอำเภอ และมีพังก์ชันในการแสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวใน 4 ลักษณะ คือ การกระจายตัวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามช่วงเวลาที่คันபบแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามประเภทและช่วงเวลาที่คันபบแหล่งท่องเที่ยว และการกระจายตัวตามระยะทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีพังก์ชันช่วยในการทำงาน คือ คันหาแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด คันหาแหล่งท่องเที่ยวแยกตามจังหวัด แสดงชื่อแหล่งท่องเที่ยว และการซ่อนชื่อแหล่งท่องเที่ยว

3) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ ชื่อแหล่งท่องเที่ยว ประเภทแหล่งท่องเที่ยว ที่ตั้ง ระยะทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว เวลาในการเดินทางโดยประมาณ ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว จุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว วิธีการเดินทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว และรูปภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยนำเสนอเป็นหน้าต่างแสดงข้อมูลเมื่อคลิกเลือกจากตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยว

4) ลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มี 4 ลักษณะ คือ - การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว พบร่วมกันในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ไม่แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯจำนวนมากที่สุด จังหวัดที่พบแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดคือ นครราชสีมา ลักษณะการกระจายตัวไม่มีทิศทางที่แน่นอน

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามปีที่พบและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่งแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา ช่วงที่มีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ช่วงพ.ศ.2526 – พ.ศ. 2550 รองลงมาคือ ช่วงอดีต – พ.ศ. 2500 และช่วงพ.ศ. 2501 – พ.ศ.2525 โดยในทุกช่วงลักษณะการกระจายจะไม่มีพิษทางที่ແเน่นอนกระจายตัวอยู่ทั่วไปในพื้นที่

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวกับปีที่พบและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ช่วงอดีต – พ.ศ. 2500 มีการพบแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯ มากที่สุด จังหวัดที่พบแหล่งท่องเที่ยวหนาแน่นที่สุดคือ นครราชสีมา ช่วงพ.ศ. 2501-พ.ศ.2525 พบแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมากที่สุด จังหวัดที่พบแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ นครราชสีมา ช่วงพ.ศ.2526 – พ.ศ. 2550 เป็นช่วงที่มีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมากที่สุด จังหวัดที่พบแหล่งท่องเที่ยวหนาแน่นที่สุดคือ อุบลราชธานี

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยแบ่งช่วงของระยะทางออกเป็น 6 ช่วง พบว่า ระยะทางที่พบแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ระยะทางมากกว่า 90 กม. จังหวัดที่พบมากที่สุดคือ อุบลราชธานี ระยะทางที่พบร่องลงมาคือ 0-10 กม. จังหวัดที่พบมากที่สุดคือ อุบลราชธานี ระยะทาง 51-70 กม. จังหวัดที่พบมากที่สุดคือ นครราชสีมา ระยะทาง 31-50 กม. จังหวัดที่พบมากที่สุดคือนครราชสีมา ระยะทาง 11-30 กม. จังหวัดที่พบมากที่สุด คือ นครราชสีมา และระยะทางที่พบแหล่งท่องเที่ยวน้อยที่สุดคือ 71-90 กม. จังหวัดที่พบมากที่สุดคือ ชัยภูมิ

5) แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้ มี 4 ลักษณะตามลักษณะการกระจายตัว คือ

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ปัจจุบันกลุ่มจังหวัดอีสานได้มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯกระจายตัวอยู่หนาแน่นมากที่สุด ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นคือ ประเภทธรรมชาติ ประเภทศิลปวัฒนธรรม และประเภทสิ่งก่อสร้างฯ

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามปีที่พบและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ในช่วงเวลาต่อไปความหนาแน่นของแหล่งท่องเที่ยวจะมีจำนวนมากขึ้น

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวกับปีที่พบและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ต่อไปในอนาคตแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประเภทสิ่งก่อสร้างฯ ประเภทศิลปวัฒนธรรม จะมีความหนาแน่นมากขึ้น

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว พบร้า ระยะทาง 0 -50 กม. จะมีความหนาแน่นของแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเน้นที่แหล่งท่องเที่ยวประเภทลิ้งก่อสร้างฯ และประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ

6) แนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ พบร้า กลุ่มจังหวัดอีสานใต้พบร้าแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯ จำนวนมากที่สุด ควรได้รับการส่งเสริม พัฒนา และปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นและควรมีการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ยังพบร้าแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ และประเภทลิ้งก่อสร้างฯ ซึ่งอยู่ในลักษณะกระจายตัวที่ไม่ทิศทางและมีระยะทางที่ใกลกันในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว หากมีการวางแผนเพื่อจัดเส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและสร้างสถานที่แกะพักระหว่างแหล่งจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ให้ดียิ่งขึ้น

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate the scattering of tourist attractions in the provinces of the Lower Northeastern region through the geographical information system (GIS). Also to analyze the tendency of the scattering of tourist attractions in the provinces of the Lower Northeastern region, and to find out the dependent strategies which enhance the strengths, development and management of tourism in the provinces of the Lower Northeastern region. The research methodologies employed were: 1) studying and collecting data about types of tourism based on area and characteristic data; 2) constructing the database of tourist attractions using the relational database model; 3) designing the GIS software; 4) presenting the results of data analyzing and conclusions using the following instruments: 1) questionnaire for the characteristic data collecting; 2) global positioning system for the area data collecting; 3) employing ArcView 3.2a Microsoft Access Microsoft Visual Basic 6.0 for developing the GIS; 4) using GIS of tourist attractions in the provinces of the Lower Northeastern region to illustrate and analyze the tendency of the scattering; and 5) arranging focused groups of tourist representatives from 6 provinces to find out the tendency of management administration and strategies of tourism in the provinces in Lower Northeastern region.

The findings were as follows:

1) Based on the global positions, there were 4 types of tourist attractions found, i.e. 100 natural sites, 120 historical sites, 24 cultural and festival sites, and 24 human-made sites.

2) Based on the GIS of tourist attractions in the provinces of the Lower Northeastern region, there were eight layers of area data, namely, administrative routes, natural sites, historical sites, cultural and festival sites, human-made sites, rail's lines, road, and district offices. The four functions of the scattering of tourist attractions were found. There were the scattering based on types of tourism, duration of tourist attractions' discovery, types and duration of tourist attractions' discovery, and the distance from city to tourist attractions. In addition, the functions in working assistance, including, discovering the tourist attractions as a whole, in each province, by name, and hidden name of tourist attractions were found.

3) The GIS of tourist attractions in the provinces of the Lower Northeastern region can be presented as the characteristic data of tourist attractions in the following: names, types, locations, distance from city, approximate time for travel, general information, outstanding points, activities, how to get to that site from city, supporting services, and pictures. These present by choosing and clicking at each tourist attraction.

4) There were four types of scattering of tourist attractions in the provinces in Lower Northeastern region as follows:

- Types of tourism: the historical sites were found most, followed by natural sites, cultural sites, and human-made sites, respectively. The tourist attractions which no directions found most are in Nakhon Ratchasima, followed by Ubon Ratchathani, Chaiyaphum, Sri Sa Ket, Surin and Buriram, respectively.

- Duration of tourist attractions' discovery and developing to be the tourist attractions: this can be classified into three periods, including, from the ancient times-2500 B.E., from 2501-2525 B.E., and 2526-2550 B.E., respectively. The most period found with 119 tourist attractions was from 2501-2525 B.E., followed by 88 tourist

attractions from the ancient times-2500 B.E., and 60 tourist attractions from 2501-2525 B.E., respectively. All these periods have no directions of the scattering of tourist attractions.

- Types and duration of tourist attractions' discovery and developing to be the tourist attractions: the duration from the ancient times-2500 B.E. found the historical sites most at 88 tourist attractions, followed by natural and cultural sites, respectively. There were no human-made sites in this period. The tourist attractions found most were in Nakhon Ratchasima. From 2501-2525 B.E., there were found the most, 60 natural sites, followed by historical, human-made and cultural sites, respectively. The tourist attractions found most were in Nakhon Ratchasima. From 2526-2550 B.E, there the most were, found 119 natural sites, followed by cultural, human-made, and historical sites, respectively. The tourist attractions found most were in Ubon Ratchathani.

- The distance from the city to the tourist attractions: there were six types of distance, namely, from 0-10 km., from 11-30 km., from 31-50 km., from 51-70 km., from 71-90 km., and more than 90 km. The findings prove that 77 tourist attractions were found 90 k.m. away. From the city the highest proportion (28.84%): these were found most in Ubon Ratchathani. There were 47 tourist attractions (17.60%) at 0-10 km. from the city: these were found most in Ubon Ratchathani. There were 45 tourist attractions (16.85%) at 51-70 km. from the city: these were found most in Nakhon Ratchsima. There were 35 tourist attractions (13.11%) at 31-50 km. from the city: these were found most in Nakhon Ratchsima. There were 32 tourist attractions (11.99%) at 11-30 km. from the city: these were found most in Nakhon Ratchsima. There were 31 tourist attractions (11.61%) which were found the least at 71-90 km. from the city: these were found most in Chaiyaphum.

5. There were four aspects of the tendency of the scattering of tourist attractions in the provinces of the Lower Northeastern region as follows:

- Types of tourism: this found that the historical sites were scattered in terms of the density most at present. In addition, the density of the natural, cultural and human-made sites tend to be increased.

- Duration of tourist attractions' discovery and development to be the tourist attractions: this found that the tendency of the density of tourist attractions will be increased in the future.

- Types and duration of tourist attractions' discovery and development to be the tourist attractions: this found that the density of the natural, human-made and cultural sites will be increased in the future.

- The distance from city to tourist attractions: this found that the density of the tourist attractions located which are far from 0-50 km. The city will be increased, especially, the human-made and cultural sites.

6. In terms of the strategy planning for enhancing the strengths in development and management of tourism in the provinces of the Lower Northeastern region, it found that the historical sites which were found most should be supported, developed, improved, and constructed the historical routes between the Lower Northeastern provinces of Thailand and her neighboring countries. In addition, the natural, cultural and human-made sites which have no directions and are far from each other should be developed in terms of building up the resting areas in order to support the tourism in the provinces of the Northeastern region.

1. บทนำ

จากสถานการณ์ที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีแนวโน้มในการเพิ่มบทบาท และความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทยขึ้นเรื่อยๆ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนพัฒนา การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น ด้านการบริการ ด้านการอำนวยความสะดวก และความพร้อมของระบบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน ในกลุ่มจังหวัดอีสานได้มีแหล่งท่องเที่ยวประเพณีธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสิ่งก่อสร้างต่างๆ หลายแห่งซึ่งยังขาดการวางแผนในการพัฒนา การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปวางแผนจัดการรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น จึงถือว่ามีความสำคัญ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) เป็นซอฟต์แวร์ที่มีคุณสมบัติที่สามารถจัดเก็บ แก้ไขเปลี่ยนแปลง และแสดงสารสนเทศของสิ่งที่มีพิกัดตำแหน่งบนผิวโลก จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการแสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้ เพื่อให้

ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัย ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
- 2.2 เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
- 2.3 เพื่อหาอุปสรรคที่พึงพาเพื่อเตรียมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้เพื่อเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้คือ

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) การศึกษา และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เว็บไซต์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อนำมา尼ยามและจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยว โดยยึดหลักทางภาษาภาพและแหล่งท่องเที่ยวที่มีพิกัดบนพื้นโลก ซึ่งไม่รวมแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นกิจกรรมการละเล่น เทศกาลต่าง ๆ
- 2) กำหนดข้อมูลคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงลักษณะสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยว (3As)
- 3) สรุปข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่นำเสนอและเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเป็นข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวในการประกอบการตัดสินใจท่องเที่ยว ซึ่งจะนำมาจัดทำฐานข้อมูล มีดังนี้
 - ชื่อแหล่งท่องเที่ยว
 - ที่ตั้ง (ตำบล อำเภอ จังหวัด)
 - ประเภทแหล่งท่องเที่ยว
 - ปีที่พับแหล่งท่องเที่ยว
 - ลักษณะทัวไปของแหล่งท่องเที่ยว
 - ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยว
 - กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว
 - ระยะทางโดยประมาณจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว
 - วิธีการเดินทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว

- ระยะเวลาโดยประมาณในการเดินทาง
- ภาระสถานที่อำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว คือ ที่พัก

ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก OTOP ศูนย์บริการข้อมูล/ข่าวสารนักท่องเที่ยว

- ภาพสถานที่ท่องเที่ยว

4) เก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแต่ละประเภท ที่ตั้ง เส้นทางคมนาคม ในการเก็บข้อมูล จะแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท

- ข้อมูลเชิงพื้นที่ เก็บตำแหน่งของข้อมูลเชิงพื้นที่โดยใช้เทคโนโลยีการหาตำแหน่งบนพื้นโลกจากดาวเทียม (Global Positioning System : GPS) โดยเก็บให้อยู่ในระบบพิกัด UTM (Universal Transverse Mercator) โซน 48

- ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจ

3.2 การจัดทำฐานข้อมูล

การจัดทำฐานข้อมูลเมื่อได้ข้อมูลจากขั้นตอนการเก็บข้อมูลโดยจะทำการออกแบบ และจัดทำฐานข้อมูลโดยใช้โครงสร้างฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database Model) ทำ การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ทำโดยการอ้างอิงกับแผนที่ภูมิประเทศ มาตร桦ส่วน 1 : 50,000 ของกรมแผนที่ทหาร ร่วมกับการใช้ GPS และนำเข้าข้อมูลทั้งเชิงพื้นที่และเชิงคุณลักษณะ

3.3 การจัดทำซอฟต์แวร์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยใช้ซอฟต์แวร์ ArcView 3.2a Microsoft Access และ Microsoft Visual Basic 6.0

3.4 การนำเสนอและสรุปผล GIS ที่ได้จะนำเสนอสารสนเทศของแหล่งท่องเที่ยว ในลักษณะของเมนูการเรียกค้นข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ โดยนำเสนอทั้งแผนที่ รูปภาพ และข้อมูลคุณลักษณะ ให้ผู้ใช้สามารถเรียกดูได้เป็นการลดเวลาที่ต้องเสียไปในการค้นหา ข้อมูลทั้งเชิงคุณลักษณะและข้อมูลเชิงพื้นที่ ในส่วนของการกระจายตัวจะแสดงลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 4 ลักษณะ คือ การกระจายตัวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามช่วงเวลาที่ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามประเภทและช่วงเวลาที่ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว และการกระจายตัวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว จากนั้นจะทำการวิเคราะห์แนวโน้มของการกระจายตัวดังกล่าวตามลักษณะของการกระจายตัว

4. เครื่องมือในการดำเนินงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยเพื่อตอบค่าตามงานวิจัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ดังนี้คือ

- 1) เอกสารงานวิจัย และเว็บไซต์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้ประกอบกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แผ่นพับประชาสัมพันธ์ของจังหวัด
- 2) แบบสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ
- 3) GPS เครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงพื้นที่
- 4) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ที่แสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ที่แสดงลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว
- 5) แผนที่แสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวโดยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ที่สร้างเนื่องจากการวิเคราะห์แนวโน้มของการกระจายตัวออกเป็น 4 ลักษณะตามลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว คือ การกระจายตัวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามช่วงเวลาที่ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามประเภทและช่วงเวลาที่ค้นพบแหล่งท่องเที่ยว และการกระจายตัวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว และ วิเคราะห์แนวโน้มทิศทางการกระจายตัวต่อไปในอนาคต
- 6) การจัดเก็บประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ลึ้นแนวโน้มของการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในรายจังหวัดและภาพรวมในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ เพื่อหาข้อทุรศศาสตร์เพิ่งพาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ให้มีประสิทธิภาพ

5. ผลการวิจัย

จากขั้นตอนการทำงานดังกล่าวทำให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ของ การวิจัยได้ดังนี้คือ

- 3) การนิยามและจัดประเภทแหล่งท่องเที่ยวโดยยึดหลักแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่าพิเศษบนพื้นโลก ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ ประเภทธรรมชาติ จำนวน 100 แห่ง ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณคดี จำนวน 120 แห่ง ประเภทศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จำนวน 24 แห่ง และประเภทสิ่งก่อสร้างที่มีนุชย์สร้างขึ้น จำนวน 24 แห่ง
- 4) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่โดยการแบ่งเป็นชั้นข้อมูลของแผนที่ (Layer) เป็น 8 ชั้นข้อมูลดังนี้ (1) เขตการ

ปกครองในระดับอำเภอและจังหวัด (2) แหล่งท่องเที่ยวประเพณีรวมชาติ (3) แหล่งท่องเที่ยวประเพณีประวัติศาสตร์โบราณสถาน โบราณวัตถุ (4) แหล่งท่องเที่ยวประเพณีศิลปวัฒนธรรมและประเพณี (5) แหล่งท่องเที่ยวประเพณีสิ่งก่อสร้างที่มีนุชร์ย์สร้างขึ้น (6) เส้นทางรถไฟ (7) ถนนและที่ว่าการอำเภอ และมีพื้นที่ชั้นในการแสดงการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวใน 4 ลักษณะคือ การกระจายตัวตามประเพณีแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามช่วงเวลาที่คันபบแหล่งท่องเที่ยว การกระจายตัวตามประเพณีและช่วงเวลาที่คันபบแหล่งท่องเที่ยว และการกระจายตัวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ชั้นในการทำงาน คือ คันนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด คันนาแหล่งท่องเที่ยวแยกตามจังหวัด แสดงชื่อแหล่งท่องเที่ยว และการซ่อนชื่อแหล่งท่องเที่ยว

3) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้ ชื่อแหล่งท่องเที่ยว ประเพณีแหล่งท่องเที่ยว ที่ตั้ง ระยะทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว เวลาในการเดินทางโดยประมาณ ข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว จุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว วิธีการเดินทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว และรูปภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยนำเสนอเป็นหน้าต่างแสดงข้อมูลเมื่อคลิกเลือกจากตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยว

4) ลักษณะการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มี 4 ลักษณะ คือ

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเพณีและท่องเที่ยวพบร่วมกัน ในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้มีแหล่งท่องเที่ยวประเพณีประวัติศาสตร์จำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ประเพณีรวมชาติ ประเพณีศิลปวัฒนธรรม และประเพณีสิ่งก่อสร้างฯ จังหวัดที่พบแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ นครราชสีมา อุบลราชธานี ชัยภูมิ ศรีสะเกษ สุรินทร์และบุรีรัมย์ ลักษณะการกระจายตัวไม่มีทิศทางที่แน่นอน

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามปีที่พบร่วมกันและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ อดีต – พ.ศ. 2500 ช่วงพ.ศ. 2501 – พ.ศ. 2525 และช่วงพ.ศ. 2526 – พ.ศ. 2550 พบร่วมกันที่มีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ช่วงพ.ศ. 2526 – พ.ศ. 2550 จำนวน 119 แห่ง ช่วงอดีต – พ.ศ. 2500 พบร่วมกันแหล่งท่องเที่ยวรองลงมาคือ 88 แห่ง ช่วงพ.ศ. 2501 – พ.ศ. 2525 จำนวน 60 แห่ง โดยในทุกช่วงลักษณะการกระจายจะไม่มีทิศทางที่แน่นอนกระจายตัวอยู่ทั่วไปในพื้นที่

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเพณีและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวกับปีที่พบร่วมกัน คือการพบร่วมกันแหล่งท่องเที่ยว พบร่วมกันช่วงอดีต – พ.ศ. 2500 มีการพบร่วมกันแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 88 แห่ง

เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯ มากที่สุด รองลงมาคือประเภทธรรมชาติและประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ ไม่มีการสร้างแหล่งท่องเที่ยวประเภทสิ่งก่อสร้างฯ ในช่วงนี้ จังหวัดที่พบแหล่งท่องเที่ยวหนาแน่นที่สุดคือ นครราชสีมา ช่วงพ.ศ. 2501 – พ.ศ. 2525 มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวน 60 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทประวัติศาสตร์ฯ ประเภทสิ่งก่อสร้างฯ และประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ นครราชสีมา ช่วงพ.ศ. 2526 – พ.ศ. 2550 เป็นช่วงที่มีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุดคือ 119 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ ประเภทสิ่งก่อสร้างฯ และประเภทประวัติศาสตร์ จังหวัดที่พบร่องรอยท่องเที่ยวหนาแน่นที่สุดคือ อุบลราชธานี

- การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยแบ่งช่วงของระยะทางออกเป็น 6 ช่วง คือ ระยะทาง 0 – 10 กม. ระยะทาง 11 – 30 กม. ระยะทาง 31-50 กม. ระยะทาง 51-70 กม. ระยะทาง 71-90 กม. และระยะทางมากกว่า 90 กม. พบร่องรอยที่พบร่องรอยท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ระยะทางมากกว่า 90 กม. จำนวน 77 แห่ง จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ อุบลราชธานี ระยะทางที่พบร่องรอยมากคือ 0-10 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ อุบลราชธานี ระยะทาง 51-70 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ นครราชสีมา ระยะทาง 31-50 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ นครราชสีมา ระยะทาง 11-30 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ นครราชสีมา และระยะทางที่พบร่องรอยท่องเที่ยวน้อยที่สุดคือ 71-90 กม. จังหวัดที่พบร่องรอยที่สุดคือ ชัยภูมิ

5) แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มี 4 ลักษณะตามลักษณะการกระจายตัว คือ

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว พบร่องรอยที่พบร่องรอยที่มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯ กระจายตัวอยู่หนาแน่นมากที่สุด ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นคือ ประเภทธรรมชาติ ประเภทศิลปวัฒนธรรม และประเภทสิ่งก่อสร้างฯ

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามปีที่พบร่องรอย แนวโน้มที่พบร่องรอยท่องเที่ยว พบร่องรอยที่มีความหนาแน่นของแหล่งท่องเที่ยวจะมีจำนวนมากขึ้น

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว กับปีที่พบร่องรอย แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว พบร่องรอย ต่อไปในอนาคตแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประเภทสิ่งก่อสร้างฯ ประเภทศิลปวัฒนธรรม จะมีความหนาแน่นมากขึ้น

- แนวโน้มการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวตามระยะทางจากตัวจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว พบร่วมกับ ระยะทาง 0 -50 กม. จะมีความหนาแน่นของแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นโดยเน้นที่แหล่งท่องเที่ยวประเภทสิ่งก่อสร้างฯ และประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ

6) แนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาและจัด การการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ พบร่วมกับ กลุ่มจังหวัดอีสานใต้พับแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ฯ จำนวนมากที่สุด ควรได้รับการส่งเสริม พัฒนา และปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นและควรมีการสร้างเส้นทางการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ไปยังประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ยังพับแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ และประเภทสิ่งก่อสร้างฯ ซึ่งอยู่ในลักษณะกระจายตัวที่ไม่ทิศทางและมีระยะทางที่ใกลกันในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว หากมีการวางแผนเพื่อจัดเส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและสร้างสถานที่แวดล้อมห่วงแหล่งตลอดจนการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชุมชนในท้องถิ่นอีสานใต้ที่เป็นจุดขายให้เป็นจุดรวมมากขึ้นจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ให้ดียิ่งขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ผลการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้จะสามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์ได้ดียิ่งขึ้นควรมีการประเมินศักยภาพและจัดเป็นกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง ปานกลาง หรือต่ำ และแบ่งผลลงในแผนที่ เพื่อที่ผู้วางแผนจะทราบว่าแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มีศักยภาพอย่างไร กระจายตัวอย่างไร ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในขั้นตอนต่อไป

2) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์นี้จะให้สารสนเทศที่สมบูรณ์และถูกต้องแม่นยำได้มากยิ่งขึ้นหากได้รับความร่วมมือในการนำเสนอข้อมูลจากหลายหน่วยงาน และมีการเชื่อมโยงกันในหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว เช่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล สำนักงานการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการแต่ละจังหวัด เป็นต้น

3) การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ หรือทั้งภาคอีสานยังขาดการเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด หากมีการนำมาร่วมกันแต่ละจังหวัดให้เห็นเป็นภาพรวมในแต่ละภูมิภาค แล้วจัดเส้นทางการท่องเที่ยวจะช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์นี้จะสามารถผลิตสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปฏิบัติ

- 1) การนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เข้ามาช่วยเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการยังเป็นสิ่งที่ใหม่บางครั้งผู้ใช้งานขาดทักษะในการใช้งาน
- 2) การแสดงข้อมูลคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวถือว่าเป็นประโยชน์ทั้งสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเมื่อพิจารณาจากแผนที่โดยข้อมูลที่นำเสนอหากมีการปรับปรุงให้ทันสมัยจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างมาก และเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารที่สามารถนำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวมาเพื่อจัดศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งได้

บรรณานุกรม

- กัลย์ สายวิจิต. (2532). การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับแนะนำนักท่องเที่ยวด้วยคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาศิวกรรมคอมพิวเตอร์ บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรกฤษ เตชะ. (2545). การพัฒนาโคลเลนต์-เซิร์ฟเวอร์ดี ไอ เอส วิวเวอร์สำหรับแบบจำลองระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เชาว์ ใจนัสและเพิ่ม อินเป้า. (2546). การพัฒนาตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของประเทศไทย. รายงานการวิจัย ทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณ วงศ์วนิช. (2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัลยา ศรีสังงาม. (2541). การวิเคราะห์ฐานแบบการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลหัวหิน ในปี พ.ศ. 2529 และปีพ.ศ. 2539. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรเดช จันทร์ครร และสมบัติ อุย়েเมือง. (2545). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการบริหารภาครัฐศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2540). โครงการศึกษาเพื่อทบทวนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคอีสาน.
- สุพีร์ ลิมไทยและคณะ. (2544). พัฒนาองค์ความรู้ทางการท่องเที่ยว. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุเพชร จิราภุล. (2544). เรียนรู้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ด้วย PC ARCVIEW.
- สุพรรณี ชาลีธรรมและคณะ. (2547). การวิเคราะห์ภูมิศาสตร์ก้าวท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรี. รายงานการวิจัย ได้รับทุนสนับสนุนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สรรศ์ใจ กลินดา. (2542). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์: หลักการเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหा�วิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรวาถีธี อินทร์พิบูลย์. (2537). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์แบบโต้ตอบสำหรับการท่องเที่ยว : กรณีศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาคมี จักรแก้ว. (2545). ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการจัดการฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์ บัณฑิต ภาควิชาภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย สุขสิงห์. (2547). การจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์(Gis) ด้วยโปรแกรม ArcView 3.2a – 3.3. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2005) ข้อมูลท่องเที่ยว 76 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- Available : <http://www.tat.or.th/region.asp?id=3> . 2006, June 20.
- ฐานข้อมูลข้อมูลรายงานการวิจัยสภาพปัจจุบันเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. โครงสร้างของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย.
- Available : <http://www2.nesac.go.th/document/images06/06100014c.doc> 2007 , June 25.

ການພັນວັດ ພ

การนำเสนอข้อมูลคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

ราชบุรีเดินทางของเมืองท่องเที่ยว
[] [] []

หอวัฒนธรรมอุบลนิภกาน

ประเกดแห่งเมืองที่อยู่
ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี

ศิลปะ
ด.แจ้งสนมก
จังหวัด อุบลราชธานี

อำเภอ เมือง

กิจกรรม

เวลาในการเดินทางโดยประมาณจากตัวจังหวัด

0:15 ชั่วโมง

ระยะทางจากตัวจังหวัด 1

กิจกรรม

เวลาในการเดินทางโดยประมาณจากตัวจังหวัด 0:15

ชั่วโมง

รายละเอียดแห่งเมืองที่อยู่

ชื่อเมืองที่ไป

หอวัฒนธรรมอุบลนิภกาน อยู่ขึ้นต่อจากทางด้านหน้า ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกาญจนบุรี เกาะอุบลราชธานี มีรูด มุ่งหน้าไปเพื่อศูนย์กลางการเรียนรู้ท่องเที่ยว ของชุมชนและจังหวัด ใกล้เคียงในภาคอีสาน เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงลึกที่นักท่องเที่ยว ในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่สืบทอดมาของชาตินี้ ด้วยความซื่อสัตย์

"หอวัฒนธรรม คือ ราชธานีความนิยมของชาติ ความอ่อนแองของการวัฒนธรรม เป็นม้าแข็งในสู่ความเรื่องราวของชาติ หอวัฒนธรรม เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ด้วยวัสดุ" เวลาทำการ เปิด 09.00 - 16.00 น. หยุดวันอาทิตย์ และวันนักขัตฤกษ์

จุดเด่นของแห่งเมืองที่อยู่

หอวัฒนธรรมอุบลนิภกาน เป็นห้องนิทรรศการภารกิจ ที่รวมรวมเรื่องราวความรู้ทั่วๆ ของเมือง อุบลราชธานี จัดแสดงในสถานที่ใหม่เรื่องราวเดิม โดยอยู่ที่ห้องที่ 1 ของอาคารศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกาญจนบุรี ที่มีพื้นที่ 4 ห้อง และอยู่หน้าห้องที่ 2 ห้อง รวมเป็นห้องนิทรรศการทั้งหมด 5 ห้อง ได้แก่ ห้องที่ 1 ห้องภูมิศาสตร์ (Geography) ห้องประวัติศาสตร์ (History) ห้องศาสนา (Religion) ห้องภูมิปัญญา (Way of Wisdom) ห้องภูมิวิชาชีพ (Rajabhat Institute)

กิจกรรมในแห่งเมืองที่อยู่

ชมโบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรม

ภาพแห่งเมืองที่อยู่

รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยว

ช่องเม็ก

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว: ชั้งก่อสร้างที่มีมนต์เสน่ห์ขึ้น

ที่ดัง: สุดยอดลุงหมาเล็ก 217 (ก. สกิดย์มีมานกาน) ต. ช่องเม็ก

อำเภอ: สีเนตร จังหวัด: อุบลราชธานี

ระยะทางจากตัวจังหวัด: 90 กิโลเมตร เวลาในการเดินทางโดยประมาณจากตัวจังหวัด: 1:30 ชั่วโมง

รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยว

ชื่อเมือง: เมืองเม็ก เป็นจุดท่องเที่ยวและแหล่งการค้าที่สำคัญของภาคอีสาน ที่มีสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น วัดที่มีหลังคาเป็นร่องรอยของน้ำท่วม และสถาปัตยกรรมที่มีลักษณะคล้ายหินร่อน ที่ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ที่นี่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศและชาวต่างด้าวชื่นชม ที่สำคัญที่สุดคือ วัดที่มีหลังคาเป็นร่องรอยของน้ำท่วม ที่มีสถาปัตยกรรมที่น่าทึ่ง ต้องเดินทางมาที่เมืองเม็กเพื่อสัมผัสถึงความงามแห่งสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่นี่ยังมีตลาดน้ำที่มีสีสันสดใสและอาหารพื้นเมืองที่อร่อย รวมถึงร้านอาหารที่มีอาหารพื้นเมือง เช่น กุ้งแม่น้ำเผา หอยเชลล์เผา ฯลฯ ที่นักท่องเที่ยวสามารถลองชิมได้

ภาพแหล่งท่องเที่ยว

รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยว

หมู่บ้านหนองค้าไห่ม้านาคเจ้า

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว: ศิลปะและธรรมชาติ

ที่ดัง: ดงยุ่งคุ้มบ้านช้าง

อำเภอ: บ้านช้าง จังหวัด: อุบลราชธานี

ระยะทางจากตัวจังหวัด: 13 กิโลเมตร เวลาในการเดินทางโดยประมาณจากตัวจังหวัด: 0.20 ชั่วโมง

รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยว

ชื่อเมือง: หมู่บ้านหนองค้าไห่ม้านาคเจ้า เป็นหมู่บ้านที่มีเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ที่นี่มีสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น บ้านชั้นเดียวที่มีหลังคาสูงและหนา ที่ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ที่นี่ยังมีตลาดน้ำที่มีสีสันสดใสและอาหารพื้นเมืองที่อร่อย รวมถึงร้านอาหารที่มีอาหารพื้นเมือง เช่น กุ้งแม่น้ำเผา หอยเชลล์เผา ฯลฯ ที่นักท่องเที่ยวสามารถลองชิมได้

ภาพแหล่งท่องเที่ยว

ภาคผนวก ค

แบบสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยว
โครงการวิจัย การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้
โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

- ระยะทางโดยประมาณจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว กิโลเมตร
- วิธีการเดินทางจากจังหวัดถึงแหล่งท่องเที่ยว

- ระยะเวลาเดินทางโดยประมาณ ชั่วโมง
- มีสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง(ในระยะไม่เกิน 5 กม.)

- สิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (ในระยะไม่เกิน 5 กม.)

☐	โทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน	ตู้
☐	ห้องสุขา	จำนวน	ห้อง
☐	โรงเรม/รีสอร์ท/ที่พักอื่น ๆ	จำนวน	แห่ง
☐	ร้านอาหาร	จำนวน	ร้าน
☐	ร้านค้าจำหน่ายสินค้า	จำนวน	ร้าน
☐	ร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก/OTOP	จำนวน	ร้าน
☐	ศูนย์บริการข้อมูล/ข่าวสารสำหรับนักท่องเที่ยว	จำนวน	แห่ง

ภาคผนวก ง

รายชื่อแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ แยกตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

ตารางที่ 1 แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทรวมชาติ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
1	ไทรทอง	นครราชสีมา	232210	1684571
2	อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	นครราชสีมา	110213	1601537
3	น้ำตกกองแก้ว	นครราชสีมา	110622	1600037
4	น้ำตกเหวสุวัต	นครราชสีมา	113906	1598227
5	น้ำตกเหวป่าทุน	นครราชสีมา	113720	1600205
6	เขื่อนลำตาบอง	นครราชสีมา	130627	1644533
7	น้ำตกเหวไทร	นครราชสีมา	113212	1599152
8	น้ำตกพากลั่วยไม้	นครราชสีมา	112585	1597798
9	เขื่อนลำพะเพลิง	นครราชสีมา	159581	1615539
10	น้ำตกปักธงชัย	นครราชสีมา	174502	1599080
11	อุทยานแห่งชาติทับลาน	นครราชสีมา	164142	1586437
12	ศูนย์ศึกษาธรรมชาติเขาแง่มว้า	นครราชสีมา	154640	1590181
13	แก่งวังวน	นครราชสีมา	205421	1595233
14	หาดจอมทอง	นครราชสีมา	190147	1601763
15	ถ้ำวัวแดง	นครราชสีมา	207388	1602059
16	เขื่อนลำมูลบัน	นครราชสีมา	194283	1604144
17	เขื่อนลำปลายมาศและหาดชุมตระวัน	นครราชสีมา	225174	1581070
18	อ่างเก็บน้ำห้วยเสนง	สุรินทร์	337852	1637474
19	วนอุทยานพนมสวางย	สุรินทร์	325441	1633196
20	วนอุทยานป่าสันหนอนคู	สุรินทร์	367472	1622544
21	หาดคูเดื่อ	อุบลราชธานี	479018	1681358
22	แก่งสะพือ	อุบลราชธานี	526387	1685267
23	เขื่อนสิรินธร	อุบลราชธานี	546484	1680996
24	ภูสมุย	อุบลราชธานี	550812	1735223
25	ลานผาผึ้ง	อุบลราชธานี	551828	1691439

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเพณีรวมชาติ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
26	อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ	อุบลราชธานี	551082	1690307
27	ดอนตะนง	อุบลราชธานี	550734	1691285
28	ถ้ำพระหรือถ้ำภูหมาไม	อุบลราชธานี	551485	1691445
29	พาขัน	อุบลราชธานี	553503	1741882
30	น้ำตก tad tone	อุบลราชธานี	551994	1686962
31	ถ้ำเหวสินธุ์ชัย	อุบลราชธานี	553032	1692783
32	เชื่อนปากมูล	อุบลราชธานี	550740	1688559
33	อุทยานแห่งชาติพาเต็ม	อุบลราชธานี	560430	1702737
34	แก่งกะเจ้า	อุบลราชธานี	530616	1594833
35	เสาเฉลียงใหญ่	อุบลราชธานี	553570	1739864
36	แก่งสามพันปี	อุบลราชธานี	530442	1595007
37	ถ้ำมีด	อุบลราชธานี	553794	1741544
38	น้ำตกสร้อยสวรรค์	อุบลราชธานี	562448	1708925
39	น้ำตกทุ่งนาเมือง(น้ำตกคลองธู)	อุบลราชธานี	564264	1717265
40	น้ำตกแสงจันทร์(น้ำตกลงธู)	อุบลราชธานี	563592	1714844
41	ป่าดงน้ำตาม	อุบลราชธานี	560430	1722646
42	พานะได	อุบลราชธานี	567560	1727220
43	น้ำตกห้วยทรายใหญ่(แก่งอี้เขียว)	อุบลราชธานี	555977	1648324
44	อุทยานแห่งชาติภูจดง-นายอย	อุบลราชธานี	527909	1595591
45	น้ำตกห้วยหลวง(ถ้ำปักเตา)	อุบลราชธานี	530279	1595813
46	พลาญป่าชาด	อุบลราชธานี	528826	1595624
47	แม่น้ำสองสี	อุบลราชธานี	553000	1694158
48	น้ำตกเก็งแม่พอง	อุบลราชธานี	538820	1597500
49	แก่งศิลาทิพย์	อุบลราชธานี	525765	1597165
50	พลาญงงเกวียน	อุบลราชธานี	528382	1595680
51	ภูหินด่าง	อุบลราชธานี	551593	1606682
52	เสาเฉลียง	อุบลราชธานี	553569	1739859
53	พาเต็มและพาขาม	อุบลราชธานี	556175	1702698
54	ล้านหินแทก	อุบลราชธานี	553794	1703120
55	น้ำตกแก่งลำดวน	อุบลราชธานี	511772	1594512

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเพณีรวมชาติ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
56	หาดวิจิตรา	อุบลราชธานี	556828	1702140
57	เขื่อนตาจู	ศรีสะเกษ	432890	1613203
58	น้ำตกสำโรงเกียรติ	ศรีสะเกษ	445239	1604585
59	น้ำตกห้วยจันทร์	ศรีสะเกษ	431609	1605871
60	พานอ้อแดง	ศรีสะเกษ	466346	1591343
61	น้ำตกและถ้ำขุนศรี	ศรีสะเกษ	466029	1591369
62	เขื่อนห้วยขันนุน	ศรีสะเกษ	481524	1596304
63	น้ำตกภูละออ	ศรีสะเกษ	467208	1597770
64	น้ำตกวังใหญ่	ศรีสะเกษ	447464	1597061
65	ห้วยตะวัน	ศรีสะเกษ	462350	1608790
66	พลาญจำปา	ศรีสะเกษ	460720	1605815
67	อ่างเก็บน้ำห้วยตามาย	ศรีสะเกษ	455160	1632096
68	หาดสำราญ	ศรีสะเกษ	480106	1608747
69	อ่างเก็บน้ำห้วยจระเข้มาก	บุรีรัมย์	291143	1648357
70	อ่างเก็บน้ำห้วยตลาดและสวนนกบุรีรัมย์	บุรีรัมย์	293110	1646319
71	อ่างเก็บน้ำทุ่งแหลม	บุรีรัมย์	266678	1618208
72	เขื่อนคำนางรอง	บุรีรัมย์	259227	1581784
73	อุทยานแห่งชาติตาดโตน	ชัยภูมิ	182839	1768482
74	น้ำตกตาดโตน	ชัยภูมิ	182698	1768980
75	น้ำตกตาดฟ้า	ชัยภูมิ	190647	1764084
76	น้ำตกผาเอียง	ชัยภูมิ	171693	1772183
77	อุทยานแห่งชาติภูแลนค่า	ชัยภูมิ	167438	1769830
78	ปีงวาง	ชัยภูมิ	210037	1762780
79	อุทยานแห่งชาติไทรทอง	ชัยภูมิ	126915	1755286
80	น้ำตกไทรทอง	ชัยภูมิ	126231	1759604
81	น้ำตกชวนซม	ชัยภูมิ	126385	1761621
82	พากี๊ง	ชัยภูมิ	167482	1771439
83	พาพ่อเมือง	ชัยภูมิ	116265	1747711

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
84	ถ้ำแก้ว	ชัยภูมิ	115742	1769466
85	ทุ่งบัวสรวง/ทุ่งดอกกระเจียว	ชัยภูมิ	121281	1759340
86	จุดชมวิวเขาพังเหย	ชัยภูมิ	116858	1754601
87	จุดชมวิวพากห้าหด	ชัยภูมิ	120764	1759770
88	เขื่อนจุพากรณ์	ชัยภูมิ	141533	1831517
89	เขตอนนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว	ชัยภูมิ	145912	1812211
90	ทุ่งกะมัง	ชัยภูมิ	141732	1807633
91	อุทยานแห่งชาติป่าหินงาม	ชัยภูมิ	113972	1731239
92	มอหินขาว(เสาหินมหัศจรรย์ล้านปี)	ชัยภูมิ	174182	1777285
93	น้ำตกเทพพนา	ชัยภูมิ	117166	1731390
94	น้ำตกเทพปะทาน	ชัยภูมิ	115553	1721456
95	ทุ่งดอกกระเจียว	ชัยภูมิ	113972	1733487
96	จุดชมวิวสุดแห่งนдин	ชัยภูมิ	113371	1733791
97	ภูคิ้ง	ชัยภูมิ	163057	1808341
98	เขื่อนลำปะทาว	ชัยภูมิ	187302	1781320
99	เขื่อนน้ำพรอม/หาดน้ำพรอม	ชัยภูมิ	163650	1807849
100	บึงละหาน	ชัยภูมิ	167489	1727159

ตารางที่ 2 แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
1	อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี	นครราชสีมา	188384	1657250
2	ประดู่ชุมพล	นครราชสีมา	188404	1657249
3	วัดวะภูแก้ว	นครราชสีมา	146441	1634621
4	วัดถ้ำสองพี่น้อง	นครราชสีมา	93294	1619587
5	วัดศากาลอย	นครราชสีมา	190141	1657806
6	วัดศากาทอง	นครราชสีมา	189546	1655882
7	วัดป่าสาละวัน	นครราชสีมา	183934	1656780
8	แหล่งหินตัด	นครราชสีมา	142420	1644681
9	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มหาวีรวงศ์	นครราชสีมา	188172	1656814
10	อนุสรณ์สถานนางสาวบุญเหลือ	นครราชสีมา	190161	1667755
11	ปราสาทหินพนมวัน	นครราชสีมา	198505	1662832
12	พิพิธภัณฑ์ไม้กลายเป็นหิน	นครราชสีมา	180121	1644500
13	อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย	นครราชสีมา	231285	1684020
14	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย	นครราชสีมา	231442	1684138
15	อนุสรณ์สถานวีกรรวมทุ่งสัมฤทธิ์	นครราชสีมา	220054	1683874
16	แหล่งโบราณคดีบ้านภาคราชวัสดุ	นครราชสีมา	217932	1686842
17	ปราสาทนางรำ	นครราชสีมา	245304	1715075
18	โบราณสถานเมืองเสนา	นครราชสีมา	155681	1652355
	วัดอรุณจักรเสนา (พระนอนวัดเสนา ธรรมจักร)	นครราชสีมา	157246	1650955
20	ปราสาทในน้ำ	นครราชสีมา	158921	1649768
21	ปราสาทหินเมืองเก่า	นครราชสีมา	162667	1650027
22	ปราสาทเมืองแขก	นครราชสีมา	159538	1650911
23	วัดเทพพิทักษ์ปุณณาราม	นครราชสีมา	97864	1618926
24	วัดเขาจันท์รัง	นครราชสีมา	133940	1640497
25	วัดหน้าพระ baskt	นครราชสีมา	175656	1629565
26	ปราสาทหินนาแคร	นครราชสีมา	181209	1628238
27	วัดป้านางหริญ	นครราชสีมา	182071	1623740

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
28	ปรางค์คบุรี	นครราชสีมา	193145	1613400
29	ปรางค์พระโศ	นครราชสีมา	195934	1626713
	สุสานสัตว์ดึกดำบรรพ์ (พิพิธภัณฑ์ช้าง)	นครราชสีมา	189863	1658184
30	โคราชโบราณ)	นครราชสีมา		
31	ปรางค์กู่	นครราชสีมา	228138	1715196
32	ปรางค์กู่สีดา	นครราชสีมา	238978	1720500
33	วัดบ้านໄเร	นครราชสีมา	149889	1693810
34	ศาลเจ้าพ่อเขาใหญ่	นครราชสีมา	109555	1606666
	อนุสาวรีย์พระยาสุรินทร์ภักดีศรีณรงค์	สุรินทร์	337183	1645498
35	จ้างวาง(ปุ่ม)	สุรินทร์		
36	วัดบูรพาราม	สุรินทร์	338225	1645361
37	ปราสาทเมืองที่	สุรินทร์	354785	1645850
38	ปราสาทตามอญ	สุรินทร์	383835	1609577
39	ปราสาทหินบ้านพลวง	สุรินทร์	330889	1616185
40	พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สุรินทร์	สุรินทร์	336396	1641349
41	ปราสาทตาเมือน	สุรินทร์	309895	1586180
42	ปราสาทตาเมือนเต็ด	สุรินทร์	310678	1586055
43	ปราสาทตาเมือนynom	สุรินทร์	311210	1585523
44	ปราสาทศีขรภูมิ	สุรินทร์	371281	1651996
45	ปราสาทตะปีyangเตี้ย	สุรินทร์	367694	1629480
46	ปราสาทยาหยา	สุรินทร์	381415	1615800
47	ปราสาทภูมิปิน	สุรินทร์	379687	1608886
48	ปราสาทจอมพระ	สุรินทร์	348304	1670028
49	ปราสาทบ้านไพล	สุรินทร์	326720	1624757
50	วัดทุ่งศรีเมือง	อุบลราชธานี	485595	1683470
51	วัดบูรพาราม	อุบลราชธานี	487127	1683552
52	วัดหลวง	อุบลราชธานี	485327	1682875
53	วัดบ้านนาเมือง(วัดสระประสาสนสุข)	อุบลราชธานี	486903	1686951
54	วัดสูบปูนรามราษฎร์วิหาร	อุบลราชธานี	484744	1682975
55	วัดศรีอุบลรัตนาราม/วันศรีทอง	อุบลราชธานี	485003	1683204

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
56	วัดแจ้ง	อุบลราชธานี	485647	1684189
57	วัดมหาวนาราม	อุบลราชธานี	485836	1683994
58	วัดพระธาตุหนองบัว	อุบลราชธานี	482982	1687376
59	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุบลราชธานี	อุบลราชธานี	485238	1683189
60	พิพิธภัณฑ์เบ็ดบ้านก้านเหลือง	อุบลราชธานี	484931	1689101
61	วัดหนองป่าพง	อุบลราชธานี	481949	1675644
62	วัดป้านานชาติ	อุบลราชธานี	476273	1676073
63	วัดภูเขาแก้ว	อุบลราชธานี	525401	1684986
64	ธรรมานันต์สิงห์ศิลปะภูวนที่บ้านชีทวน	อุบลราชธานี	462948	1686983
65	วัดทุ่งศรีวิไล	อุบลราชธานี	464417	1690778
66	วัดถ้ำคุหาสวรรค์	อุบลราชธานี	553099	1693657
67	วัดถ้ำป่าภูมิหาริย์	อุบลราชธานี	562448	1724596
68	วัดภูอานนท์	อุบลราชธานี	559300	1723402
69	ปราสาทบ้านเบญ្យ	อุบลราชธานี	492505	1635274
70	ปราสาทวัดสระกำแพงน้อย	ศรีสะเกษ	419933	1674348
71	พระธาตุเรืองรอง	ศรีสะเกษ	424477	1676136
72	ตีกขุนobaiphañiy	ศรีสะเกษ	428260	1671088
73	วัดมหาพุทธาราม	ศรีสะเกษ	428257	1671125
74	ปราสาทปรางค์กู่	ศรีสะเกษ	388613	1642517
75	ปราสาทบ้านสมอ	ศรีสะเกษ	404272	1638355
76	ปราสาทตาเล็ง	ศรีสะเกษ	394570	1628750
77	ปราสาทตำหนักไทร	ศรีสะเกษ	445022	1607240
78	ปราสาทเข้าพระวิหาร	ศรีสะเกษ	465689	1590799
79	ภาพสลักนูนต่ำ	ศรีสะเกษ	466356	1591350
80	สุสปุคุ	ศรีสะเกษ	466245	1591281
81	ปราสาทโคนตวัด	ศรีสะเกษ	473692	1592927
82	วัดป้ามหาราเจดีย์แก้ว (วัดล้านขวด)	ศรีสะเกษ	437737	1616181
83	ปราสาทวัดสระกำแพงใหญ่	ศรีสะเกษ	406740	1669465

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
84	ปราสาทห้วยทับทัน/ปราสาทบ้านปราสาท	ศรีสะเกษ	395113	1669645
85	สรเวตรava	ศรีสะเกษ	466113	1591352
86	ศาลหลักเมืองกันทรลักษณ์	ศรีสะเกษ	462368	1618450
87	วนอุทยานเขากะดิง	บุรีรัมย์	294956	1650359
	พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาท	บุรีรัมย์	296421	1657356
88	สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก			
89	ศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้จังหวัดบุรีรัมย์	บุรีรัมย์	296175	1657805
90	อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง	บุรีรัมย์	278194	1607462
91	วัดเข้าอังคาร	บุรีรัมย์	267032	1607920
92	ปราสาทเมืองตា	บุรีรัมย์	283990	1603957
93	ปราสาทบ้านบุ	บุรีรัมย์	282494	1607463
94	กุฎิญาชีหนองบัวรายหรือปราสาทหนองกง	บุรีรัมย์	281675	1603924
95	แหล่งหินตัด	บุรีรัมย์	293768	1589204
96	แหล่งเตาโบราณ	บุรีรัมย์	295347	1590318
97	วัดโพธิ์ยอด	บุรีรัมย์	254098	1597922
98	ปราสาทหัวด็อกเจ้า	บุรีรัมย์	254842	1600004
99	อนุสาวรีย์เรสส์	บุรีรัมย์	258026	1580858
100	ปราสาทหนองหงส์	บุรีรัมย์	257818	1582201
101	พระพุทธชูปี旃ุ	บุรีรัมย์	316248	1691984
102	พระเจ้าใหญ่-วัดหนองช์	บุรีรัมย์	287715	1718507
103	ถ้ำสوانแตง	บุรีรัมย์	269268	1720890
104	อนุสาวรีย์พระยาภักดีชุมพล	ชัยภูมิ	182455	1749574
105	ปรางค์ถ้ำ	ชัยภูมิ	184452	1750020
106	ถ้ำพระวัดศิลาอาสน์	ชัยภูมิ	184155	1759625
107	ใบเสมาบ้านกุดโรง	ชัยภูมิ	190178	1747893
108	วัดสระหนองช์	ชัยภูมิ	177349	1762229
109	วัดชัยภูมิพิทักษ์	ชัยภูมิ	167451	1771913
110	ตำหนักเขียว	ชัยภูมิ	182557	1749525
111	วัดชัยสามหมู่	ชัยภูมิ	206220	1783072

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
112	ศาลเจ้าพ่อพญาแಡ	ชัยภูมิ	178991	1747747
113	วัดถ้ำวัวแดง	ชัยภูมิ	117755	1780679
114	ถ้ำแดง วัดคุณสวรรค์(พระพุทธอุปัทัยสัมยทวา ราวดี)	ชัยภูมิ	161163	1751528
115	พระธาตุหนองสามหมื่น	ชัยภูมิ	213324	1763980
116	พระแท่นบัลลังก์	ชัยภูมิ	185218	1813319
117	พระธาตุกุดจอกบ้านยาง	ชัยภูมิ	217818	1815822
118	วัดป่าสุคติ	ชัยภูมิ	172301	1801472
119	วัดชัยสามหมื่น	ชัยภูมิ	188777	1787480
120		ชัยภูมิ	206762	1783524

ตารางที่ 3 แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม และประเพณี

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
1	โรมสเตียบ้านปราสาท	นครราชสีมา	217574	1686586
2	หมู่บ้านทอผ้าไหมปักธงชัย	นครราชสีมา	179975	1628950
3	ศูนย์วัฒนธรรมผ้าไหมปักธงชัย	นครราชสีมา	180013	1629006
4	หมู่บ้านทำเครื่องปั้นดินเผาด่านเกี้ยวน	นครราชสีมา	198338	1643472
5	กลุ่มทำทินทรายภูมิปัญญาชาวบ้าน หมู่บ้านปลูกหม่อนเลี้ยงไก่หมูบ้านหลุ่ง	นครราชสีมา	124502	1653565
6	ประดุลสามัคคี	นครราชสีมา	238026	1663080
	ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏ		189974	1658262
7	นครราชสีมา	นครราชสีมา		
8	หมู่บ้านทอผ้าไหมบ้านจันรวม	สุรินทร์	347882	1636081
9	หมู่บ้านจักسانบ้านบุทม	สุรินทร์	353077	1645655
10	หมู่บ้านช้างจังหวัดสุรินทร์(ตากลาง)	สุรินทร์	339062	1687853
11	หมู่บ้านทอผ้าไหมบ้านท่าสว่าง	สุรินทร์	335665	1654990
12	หมู่บ้านทอผ้าไหมบ้านเขวาสินรินทร์	สุรินทร์	347421	1658224
13	หมู่บ้านทอผ้าไหมหมู่บ้านสวาย	สุรินทร์	323598	1636798
14	ศูนย์แสดงสินค้าพื้นเมืองบ้านปะ校	อุบลราชธานี	469389	1697426

ตารางที่ 3 (ต่อ) แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทคลปัวฒนธรรม และประเภทนี

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
15	ชุมชนปั้นหมอดิน บ้านท่าข่องเหล็ก	อุบลราชธานี	483608	1680720
16	ภูหล่น	อุบลราชธานี	533317	1725326
17	ศูนย์ศิลปปาชีพบ้านเรือนบึก	อุบลราชธานี	554242	1691639
18	กลุ่มพัฒนาสตรีผ้าไทย บุ่งหวาน	อุบลราชธานี	477113	16761153
	ศูนย์ศิลปปัวฒนธรรมกาดูจนาภิเชก ม.ราช	อุบลราชธานี	484296	1685264
19	ภูวอุบลราชธานี			
20	พุทธสถานศรีษะอโศก	ศรีสะเกษ	455772	1621042
21	ศูนย์หัตถกรรมหอผ้าใหม่บ้านนาโพธิ์	บุรีรัมย์	280732	1729587
22	กลุ่มสตรีหอผ้าใหม่บ้านหนองตาไก่	บุรีรัมย์	272746	1625712
23	หมู่บ้านหอผ้าใหม่บ้านเขว่า	ชัยภูมิ	168884	1745495
24	แหล่งหอผ้าชิตบ้านโนนสela	ชัยภูมิ	185421	1809463

ตารางที่ 4 แสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทสิ่งก่อสร้างที่มีนิชช์สร้างขึ้น

ลำดับที่	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	จังหวัด	พิกัดแกน X	พิกัดแกน Y
1	สวนสัตว์นครราชสีมา	นครราชสีมา	187732	1643847
2	วัดป่าหลักร้อย	นครราชสีมา	185737	1679118
3	กระต่อมหินน้ำตกสถานปฏิบัติธรรม	นครราชสีมา	161600	1592491
4	สวนน้ำเฉลิมพระเกียรติ	นครราชสีมา	187139	1655792
5	ศูนย์สารสนเทศลิปต์พัลลภ	นครราชสีมา	128817	1642795
6	สวนดอกไม้เมืองพิ	นครราชสีมา	130644	1643779
7	วัดหลวงพ่อโต ใหญ่ที่สุดในโลก	นครราชสีมา	148628	1646617
8	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ป่าเขากวหหลวง	นครราชสีมา	147950	1618325
9	ศูนย์ศิลปปาชีพบางไทรทองเทพนิมิต	นครราชสีมา	195300	1639541
10	สวนมະนาวด่านเกี้ยวน	นครราชสีมา	195685	1645039
11	สวนพุทธมณฑล	นครราชสีมา	203870	1669130
12	ฟาร์มโชคชัย	นครราชสีมา	106605	1622910
13	ตลาดผลไม้กลางคง	นครราชสีมา	94696	1620264
14	ศูนย์การสุนัขทหาร	นครราชสีมา	125420	1634330
15	สวนท้าวสุรนารี	นครราชสีมา	127152	1639133
16	ตลาดการค้าชายแดนซ่องจอม	สุรินทร์	360309	1595909
17	ทุ่งศรีเมือง	อุบลราชธานี	485210	1683441
18	ซ่องเม็ก	อุบลราชธานี	550346	1672878
19	ตลาดสดริมมุล	อุบลราชธานี	485291	1682841
20	สวนสมเด็จศรีวินครินทร์	ศรีสะเกษ	426139	1670194
21	ซ่องานม้า	ศรีสะเกษ	496731	1590500
22	ซ่องสะจำ	ศรีสะเกษ	398132	1584872
23	ศูนย์รวมไม้ดัดบ้านแท้	ขัยภูมิ	195299	1810342
24	สถานีวิจัยเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าภูเขียว	ขัยภูมิ	145832	1812191

ภาคผนวก ๑
ภาพกิจกรรม
โครงการสัมมนา

แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

30 มีนาคม 2550

ณ. ห้องประชุมศูนย์วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

โครงการสัมมนา

แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

หลักการและเหตุผล

ในปี 2549 - 2550 คณบดีคณะนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับทุนวิจัยจากสำนักงานประสานงานการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย(สกว.) ในโครงการศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ และโครงการจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ในการทำงานวิจัยครั้นนี้ คณบดีคณะนักวิจัยทั้ง 2 โครงการได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยมาระยะหนึ่งและกำลังเข้าสู่ระยะสุดท้ายที่มีกิจกรรมการนำเสนอจากข้อมูลในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มากรอบปีที่ 2 มาก่อนปีที่ 3 ทั้งนี้เพื่อวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ เพื่อระดมความคิดในการหาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้จัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด องค์กรบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานเทศบาลเมือง และสำนักงานผังเมืองจังหวัด ล้วนแล้วแต่เป็นภาคีที่มีส่วนต่อการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ความคิดเห็นของผู้ที่รับผิดชอบในหน่วยงานดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

ดังนั้นคณบดีคณะนักวิจัยโครงการศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และโครงการจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ จึงจัดประชุมสัมมนาภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางจัดการเรื่องการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยว และการจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

เป้าหมาย

แนวทางการจัดการเรื่องการศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และแนวทางการจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

วัตถุประสงค์

- เพื่อหาแนวทางการจัดการเรื่องการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสาน ให้โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
- เพื่อแนวทางการจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานได้

กิจกรรมการดำเนินงาน

- รวบรวมข้อมูลงานวิจัยในระยะที่ 1
- ทำโครงการสัมมนา เรื่อง แนวทางจัดการการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดอีสานได้
- จัดเวทีสัมมนาเพื่อหาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานได้ใน ประเด็นเรื่อง
 - การศึกษากระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานได้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
 - การจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานได้
- รวบรวมข้อมูลที่จากการสัมมนา เพื่อใช้เขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อไป

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ได้แนวทางการจัดการเกี่ยวกับ การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสาน ให้โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
- ได้แนวทางการจัดการเกี่ยวกับ การจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด อีสานได้

ระยะเวลาการดำเนินงาน

กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2550

แหล่งงบประมาณ

งบประมาณจากโครงการวิจัยเรื่องการศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่ม จังหวัดอีสาน ได้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และเรื่องการจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การ ท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานได้

ผู้รับผิดชอบ

สถาบันวิจัยและพัฒนา และคณะนักวิจัยโครงการวิจัยเรื่องการศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และเรื่องการจัดการสุนทรียศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

กำหนดการสัมมนา

เรื่อง “แนวทางจัดการการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้”

(นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ชัยภูมิ)

วันที่ 30 มีนาคม 2550 เวลา 08.30-16.30 น.

ณ. ห้องประชุมศูนย์วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

08.30 - 09.00 ลงทะเบียน

09.00 - 09.30 พิธีเปิดและบรรยายหัวข้อ”มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์กับการบริหารงานวิจัยการท่องเที่ยว” โดยรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนฯ ผศ.ดร.ประเสริฐ ภู่เงิน

09.30 - 10.00 นำเสนอผลการวิจัยระยะที่ 1 เรื่อง การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

10.00 - 10.30 นำเสนอผลการวิจัยระยะที่ 1 เรื่องการจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

10.30 - 10.45 พักรับประทานอาหารว่าง

10.45 - 12.00 แบ่งกลุ่มสัมมนาเรื่องแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ในประเทศไทย

1. การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

2. การจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

12.00 - 13.00 พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00 - 14.30 สัมมนาภาคลุ่ม (ต่อ)

14.30 - 14.45 พักรับประทานอาหารว่าง

14.45 - 16.30 รายงานผลการสัมมนาภาคลุ่มในประเทศไทยเรื่อง

1. แนวทางการจัดการการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

2. แนวทางการจัดการสุนทรีย์ศาสตร์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

16.30 ปิดการประชุม

ส่ง อ.จากรุณี ชัยโชคติอันนันต์ / อ.วีไลรัตน์ ยาทองไชย
 หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏรัมย์
 โทร 0 4461 1221
 โทรสาร 0 4461 2858

แบบตอบรับเข้าร่วมสัมมนา
 โครงการสัมมนา
 การหาแนวทางจัดการการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน ของกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

- เข้าร่วมสัมมนาได้(โปรดกรอกรายละเอียด)
 ชื่อ-สกุล..... ตำแหน่ง.....
 หน่วยงาน..... โทร.....
 โทรสาร..... E-mail :
- ไม่สามารถเข้าร่วมสัมมนาได้มอบตัวแทนเข้าร่วมสัมมนาดังนี้
 1. ชื่อ - สกุล..... ตำแหน่ง.....
 หน่วยงาน..... โทร.....
 โทรสาร..... E-mail :
2. ชื่อ - สกุล..... ตำแหน่ง.....
 หน่วยงาน..... โทร.....
 โทรสาร..... E-mail :

ลงชื่อ..... (ผู้ส่ง)

(.....)

โทร.....

วันที่..... มีนาคม.... 2550...

ภาคผนวก ฉ

ประวัติคณานักวิจัย

หัวหน้านักวิจัย

- ชื่อ - สกุล นางวิไลรัตน์ ยาทองไชย ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
- หน่วยงานที่สังกัด สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- การศึกษา ค.อ.ม.(คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- ผลงานวิจัย

- การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี 2549
- ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สื้นทางวัฒนธรรมของแหล่งแหล่งท่องเที่ยว ใกล้เคียง กรณีศึกษา อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย-อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปี 2548
- การใช้ปะโลynch และความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้รับทุนสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2548
- การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับทุนสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2547

- ที่อยู่ 439/38 ถ.จิระ อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
- E-mail y_wilairat@thaimail.com

ผู้ร่วมวิจัย 1

- ชื่อ - สกุล นายชูศักดิ์ ยาทองไชย ตำแหน่ง อาจารย์ ระดับ 7
- หน่วยงานที่สังกัด สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

3. การศึกษา วทม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4. ผลงานวิจัย

- การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี 2549
- ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สำหรับวางแผนครอบคลุมและแหล่งท่องเที่ยว ใกล้เคียง กรณีศึกษา อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย-อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ่ง ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปี 2548
- การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ที่มีต่อ เก็บไซต์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับทุนสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2547
- ที่อยู่ 439/38 ต.จิระ อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
- E-mail y_chusak@yahoo.com

ผู้ร่วมวิจัย 2

- ชื่อ - สกุล นางสาวพวงเพชร ราชประโคน ตำแหน่ง อาจารย์ ระดับ ๗
- หน่วยงานที่สังกัด สาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- การศึกษา พบ.ม.(สถิติประยุกต์) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาเอกสาขาวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

4. ผลงานวิจัย

- การศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ปี 2549
- ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สำหรับวางแผนครอบคลุมและแหล่งท่องเที่ยว ใกล้เคียง กรณีศึกษา อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย-อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ่ง ได้รับทุนสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปี 2548
- ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเลือกศึกษาต่อ คณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับทุนสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปี 2548

- ที่อยู่ 439/96 ต.จิระ อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000
- E-mail Phuongpech_R@hotmail.com